

Сряда, 23 май 2007 г.

54. Призовава за създаването на съвместна парламентарна комисия по търговия и развитие в рамките на всяко Споразумение за икономическо партньорство (СИП), която си сътрудничи със Съвместната парламентарна асамблея на държавите от АКТБ и ЕС, и чиято задача се състои в това, публично да контролира и преразглежда въздействието върху търговията и развитието на изпълнението на СИП, да създава механизми, които да гарантират отчетност и да реагира на свързани със СИП проблеми, както от регионална гледна точка, така и от гледна точка на всички държави от АКТБ;

55. Настоятелно призовава Комисията да провежда редовни консултации с националните парламенти на страните от АКТБ с цел улесняване на контрола им върху процеса и в допълнение — препоръчва редовни последващи действия от страна на съответната комисия на Съвместната парламентарна асамблея и от страна на парламентаристи от ЕС и от страните от АКТБ по време на пленарни заседания;

56. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата на държавите-членки и на държавите от АКТБ, Съвета на държавите от АКТБ и ЕС и Съвместната парламентарна асамблея на държавите от АКТБ.

P6_TA(2007)0205

Годишен доклад за ОВППС 2005 г.

Резолюция на Европейския парламент от 23 май 2007 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС, включително и финансовите последици върху общия бюджет на Европейския съюз — 2005 г. (2006/2217(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета (10314/1/2006),
- като взе предвид член 21 от Договора за създаване на Европейския съюз,
- като взе предвид Договора за създаване на Конституция за Европа (Конституционен договор), подписан на 29 октомври 2004 г. в Рим,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид Междунституционалното споразумение от 6 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и подобряването на бюджетната процедура ⁽¹⁾, и по-специално параграф 40 от него,
- като взе предвид решението си от 17 май 2006 г. относно сключването на Междунституционално споразумение за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽²⁾,
- като взе предвид заключенията на Председателството от заседанието на Европейския съвет, проведено в Брюксел на 16—17 юни 2005 г., и по-специално декларацията му за ратифициране на Договора за създаване на Конституция за Европа, както и заключенията на Председателството от Европейските съвети от 15—16 юни и 14—15 декември 2006 г.,
- като взе предвид заключенията на Председателството от Европейския съвет, проведен на 15—16 декември 2005 г. в Брюксел, относно Финансовата перспектива за периода 2007—2013 г.,
- като взе предвид резолюцията си от 12 януари 2005 г. относно Договора за създаване на Конституция за Европа ⁽³⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 172, 18.6.1999 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 297 Е, 7.12.2006 г., стр. 182.

⁽³⁾ ОВ С 247 Е, 6.10.2005 г., стр. 88.

Сряда, 23 май 2007 г.

- като взе предвид резолюцията си от 2 февруари 2006 г. относно общата външна политика и политиката на сигурност 2004 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в контекста на европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) ⁽²⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 14 юни 2006 г. относно следващите действия, които да се предприемат по отношение на периода на размисъл и анализ на бъдещето на Европа ⁽³⁾ и за резултатите от съвместното парламентарно заседание за бъдещето на Европа: От размисъл към действие, проведено на 4—5 декември 2006 г. в Брюксел,
- като взе предвид резолюцията си от 16 февруари 2006 г. относно новите финансови инструменти за развитие във връзка с Целите на хилядолетието ⁽⁴⁾,
- като взе предвид резолюциите си от 15 юни 2006 г. ⁽⁵⁾ и 13 декември 2006 г. ⁽⁶⁾ относно срещите на високо равнище ЕС—Русия,
- като взе предвид резолюцията си от 1 юни 2006 г. за подобряване на отношенията между ЕС и САЩ в рамките на Споразумението за трансатлантическо партньорство ⁽⁷⁾ и за трансатлантическите отношения между ЕС и САЩ в областта на икономиката ⁽⁸⁾,
- като взе предвид резолюциите си от 23 октомври 2003 г. относно мира и достойнството в Близкия изток ⁽⁹⁾ и от 7 септември 2006 г. относно ситуацията в Близкия изток ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 7 септември 2006 г. относно отношенията между ЕС и Китай ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид заключенията на Председателството на Европейския съвет от 15 и 16 декември 2005 г. „Европейският съюз и Африка: към стратегическо партньорство“,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2005 г. относно преразглеждането на Договора за неразпространение на ядрените оръжия в Северна Корея и Иран ⁽¹²⁾, като защитава тезата, че „Без мнение, без плащане“ („No Say, No Pay“) е принцип, който ЕС ще следва във взаимоотношенията си с Корейския полуостров,
- като взе предвид резолюцията си от 23 март 2006 г. относно сигурността на енергийните доставки в ЕС ⁽¹³⁾,
- като взе предвид резолюциите си от 18 май 2006 г. относно Годишния доклад за правата на човека в света за 2005 г. и политиката на ЕС по този въпрос ⁽¹⁴⁾ и от 14 февруари 2006 г. относно клаузата за правата на човека и демокрацията в споразуменията на ЕС ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 288 Е, 25.11.2006 г., стр. 59.

⁽²⁾ *Приети текстове*, Р6_ТА(2006)0495.

⁽³⁾ ОВ С 300 Е, 9.12.2006 г., стр. 267.

⁽⁴⁾ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 396.

⁽⁵⁾ ОВ С 300 Е, 9.12.2006 г., стр. 482.

⁽⁶⁾ *Приети текстове*, Р6_ТА(2006)0566.

⁽⁷⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 226.

⁽⁸⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 235.

⁽⁹⁾ ОВ С 82 Е, 1.4.2004 г., стр. 610.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 305 Е, 14.12.2006 г., стр. 240.

⁽¹¹⁾ ОВ С 305 Е, 14.12.2006 г., стр. 233.

⁽¹²⁾ ОВ С 320 Е, 15.12.2005 г., стр. 253.

⁽¹³⁾ ОВ С 292 Е, 1.12.2006 г., стр. 112.

⁽¹⁴⁾ ОВ С 297 Е, 7.12.2006 г., стр. 341.

⁽¹⁵⁾ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 107.

Сряда, 23 май 2007 г.

- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2006 г. относно институционалните аспекти на възможностите на Европейския съюз да интегрира нови държави-членки ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2006 г. относно стратегията за разширяване и основните предизвикателства за 2006—2007 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 112, параграф 1 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по външни работи и становището на Комисията по бюджети (A6-0130/2007),
- А. като има предвид, че в очакване на това, че подходът *posteriori* на Съвета само да предава списък с описание на извършените през предходната година дейности в областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), без преди това да проведе консултации с Парламента, както е предвидено в член 21 от Договора за създаване на Европейски съюз, отсега нататък този подход следва да се промени, като се използва конструктивно тълкуване на членове 42 и 43 от новото Междунституционално споразумение за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление от 17 май 2006 г. ⁽³⁾;
- Б. като има предвид, че Съветът трябва веднъж завинаги да замени тази практика с реално провеждане на консултации с Парламента, за да се гарантира, че становищата на Парламента оказват реално въздействие върху решенията, които ще се вземат през следващата година;
- В. като има предвид, че след петото разширяване на ЕС, 18 държави-членки са ратифицирали Конституционния договор, но трябва да се работи за окончателната ратификация и влизането в сила на Договора, за да се гарантира, че Съюзът е готов да се изправи пред всички глобални отговорности, заплахи и предизвикателства на съвременния свят;
- Г. като има предвид, че разпоредбите на Конституционния договор относно външните отношения не бяха изменени в процеса на ратификация, в резултат на което ОВППС може да играе съществена роля за повишаването на доверието в Съюза сред широката общественост;
- Д. като има предвид, че при провеждане на външната дейност на Съюза като цяло, и по-специално на ОВППС, трябва да се отчитат интересите на Съюза, доближаването на всяка трета страна и регион до европейския модел и ценности и фактът, че Съюзът като основен геополитически участник на световната сцена функционира като политически, икономически, социален и екологичен съюз от държави и народи, който е поел ангажимент за мир, и който действа в съответствие с принципите на демокрацията, правовата държава и социалната справедливост, и поради това се нуждае от силни и надеждни политически и икономически партньори;
- Е. като има предвид, че ефективността и доверието, което може да се гласува на общата външна политика наскоро бяха подкопани от упражненото от няколко държави-членки вето върху двустранни въпроси, въпреки усилията, положени от други държави-членки за постигане на компромис; като има предвид, че държавите-членки следва да действат безпристрастно и да се въздържат от упражняване на правото си на вето, като прибегват до тази процедура само когато става въпрос за много чувствителни въпроси от национално значение;
- Ж. като има предвид, че развитието и укрепването на демокрацията, правовата държава и зачитането на правата на човека и основните свободи остават ключови цели на ОВППС;
- З. като има предвид, че за да бъдат надеждни, за общата външна политика и политиката на сигурност и европейската политика за сигурност и отбрана трябва да бъдат заделени допълнителни средства, които да са в съответствие с поставените цели;
- И. като има предвид, че финансирането на военни операции от Европейския съюз всъщност остава извън обхвата на демократичния контрол, упражняван от националните парламенти и Европейския парламент;

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2006)0569.

⁽²⁾ Приети текстове, P6_TA(2006)0568.

⁽³⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

Сряда, 23 май 2007 г.

Ратификацията на Конституционния договор, като главен аспект и основно решение в областта на ОВППС за 2007 г.

1. Счита, че без Конституционния договор, който беше ратифициран от 18 държави-членки, Европейският съюз няма да е в състояние да развива външна политика и политика на сигурност, която да отговаря поне отчасти на най-важните предизвикателства като глобализацията, слабите и отслабващите държави, трансграничната миграция, международния тероризъм, енергийната зависимост и промяната на климата; счита, че ефективността на ОВППС предполага разработване на необходимите средства и военни способности, с цел опазване на сигурността, независимостта и целостта на Съюза и неговите държави-членки; в тази връзка припомня широката обществена подкрепа във всички държави-членки за засилване ролята на Съюза в световен мащаб, тъй като държавите-членки поотделно не могат вече да изпълняват тази роля за гражданите си; подчертава необходимостта финализирането на Конституционния договора за да бъде един от основните приоритети на настоящото и бъдещото председателство на ЕС;
2. Счита за необходимо създаването на поста „министър на външните работи“ и смята, че е важно едновременно с това той да е и член на Комисията и председател на Съвета на министрите на външните работи, за да може ОВППС да бъде последователна и съгласувана и Европа да говори с един глас;
3. В тази връзка счита, че създаването на нов пост на министър на външните работи на ЕС следва да бъде съпътствано от сериозен ангажимент от страна на държавите-членки да определят и провеждат реална и ефективна обща външна политика, която да отразява общите интереси на Европейския съюз;
4. Отбелязва, че клаузата за взаимопомощ, структурното сътрудничество, Европейската служба за външни отношения и единната правосубектност са примери за неотложната необходимост от постигане на напредък във връзка с Конституционния договор;
5. Изтъква, че политическият и обществен консенсус за по-пълно интегриране на външната политика и политиката на сигурност предлага стабилна основа за продължаването на конституционния процес;
6. Отново призовава настойчиво държавните и правителствени ръководители да приключат процеса по ратификация на Конституционния договор преди края на 2008 г., като това е не само като предпоставка за следващи разширения, а и за да може Съюзът да функционира по-ефективно, по-прозрачно и по-демократично както в областта на външната дейност, така и в областта на ОВППС и ЕПСО;

Подобряване на ефективността, съгласуваността и прозрачността на ОВППС

7. Приветства създаването на Европейска агенция по отбрана, развитието на концепцията за бойни групи, създаването на европейска политика на добросъседство и прилагането на клаузата за солидарност в борбата срещу терористичните заплахи и атаки, както и създаването на основни граждански цели, екипи за действие в условията на граждански кризи и партньорството за изграждане на мир в рамките на инструмента за стабилност; настойчиво призовава Комисията да създаде Корпуси за граждански мир, както поиска Парламентът в няколко резолюции;
8. Смята за по-целесъобразно Съветът и Комисията да използват процедурните и организационни възможности, с които разполагат, като по този начин укрепят връзките между първия и втория стълб чрез:
 - а) внасяне в Съвета на съвместни предложения на Върховния представител за ОВППС и Комисията, във връзка с ОВППС и външната дейност,
 - б) провеждане на редовни съвместни срещи между Групата на членовете на Комисията, отговарящи за външните отношения, Върховния представител за ОВППС и делегациите на Комисията по външни работи на Европейския парламент, с цел извършване на по-добра оценка и координация на стратегическите приоритети,
 - в) провеждане на редовни съвместни срещи между работните групи на Съвета и Комитета на постоянните представители (КОРЕПЕР), Комисията и докладчиците на Парламента, с цел осигуряване на по-добро разбиране на взаимните им позиции,

Сряда, 23 май 2007 г.

- г) често използване на механизма „Ключови групи на ЕС“, първоначално създадени през 2004 г., за да се занимават с политически въпроси, свързани със Сомалия, който е механизъм за укрепване на връзките между институциите и обединяване на Върховния представител за ОВППС и Съвета, Комисията, Председателството и желаещите държави-членки; подчертава, независимо от това, че този механизъм е особено подходящ за разрешаване на външнополитически въпроси, които не предизвикват съществени разногласия между държавите-членки, въпреки че са от голямо значение за някои от тях,
- д) пълен обмен на информация, доклади и анализи, изготвени от служби, делегации, специални представители, посолства и т.н. на ЕС и от институциите му, както и от държавите-членки,
- е) подобряване на сътрудничеството между дирекциите за външна дейност на трите институции на Общността, чрез улесняване на редовни работни срещи и обмен на високо и средно равнище, включително ротация и обмен на европейски длъжностни лица, които се занимават с въпроси, свързани с външните работи,
- ж) насърчаване на диалог и започване на процедури за създаване на дипломатическа академия на ЕС,
- з) насърчаване на Комисията да работи за превръщане на делегациите, които попадат в нейната сфера на отговорност, в „посолства“ на Съюза,
- и) автоматично прехвърляне на функциите на специалния представител на Съюза в трета страна на ръководителя на делегацията на ЕС в тази държава, както е случаят в Бившата Югославска Република Македония,
- й) подобряване на взаимодействието между 127 делегации и представителства на ЕС, от една страна, и на други институции и делегации на ЕС, външни министри и посолства на държавите-членки, от друга страна, чрез организиране на редовни контакти и срещи, осигуряване на практическа помощ и уреждане на обмен на дипломатически персонал от държавите-членки и служители от съответните институции на разменни начала;
9. Призовава държавите-членки на ЕС, които участват в Съвета за сигурност на ООН, след като уведомят другите държави-членки, да вземат под внимание предложенията им и да се опитат да си провеждат координирани действия в рамките на Съвета за сигурност, отразявайки най-широко споделяните европейските възгледи;
10. Призовава също така държавите-членки на ЕС, които са и членове на Съвета за сигурност на ООН да подобрят координацията си в тази рамка, с цел да засилят ефективността на действията на ЕС на световно равнище и да вземат решение в близко бъдеще за общо европейско седалище;
11. Счита, че без въвеждането на гласуване с квалифицирано мнозинство по въпросите, свързани с ОВППС последователността, ефективността и видимостта на външните действия на Съюза ще бъдат сериозно подкопани;
12. Счита, че може да се постигне повече за укрепване на политическия диалог с трети страни и региони, по-специално с основните партньори, както и за проявяване на по-голяма активност във връзките с международни организации; счита, че мрежата от делегации на Комисията може да се използва по-гъвкаво и динамично;
13. Изтъква, че политическият диалог с трети страни трябва да бъде засилен, не на последно място когато става въпрос за правата на човека; също така вярва, че институциите на Общността и държавите-членки трябва да гарантират, че членовете на делегациите им разбират, надраждат и действат в съответствие с насоките относно правата на човека, одобрени от Съвета;
14. В тази връзка припомня съществената роля, която парламентарната дипломатия може да играе като допълнителен инструмент в отношенията на Съюза с трети страни и региони; призовава Съвета и Комисията да установят по-близки връзки, основани на сътрудничеството, с трите основни междупарламентарни асамблеи (Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ — ЕС, Евро-средиземноморската парламентарна асамблея и Парламентарната асамблея ЕС — Латинска Америка), които изпълняват съществена роля и обединяват

Сряда, 23 май 2007 г.

парламентарни представители от целия свят, като по този начин се засилва демократичната легитимност и се създават ценни политически форуми за цялостен диалог; възлага на отговорните органи на Парламента съответно да координират и засилят административната подкрепа за тези междупарламентарни асамблеи;

15. Счита че, за да се отговори на съществуващата в момента липса на съгласуваност и за да се намалят разминаванията между очакванията и възможностите („capability-expectations gap“), Съюзът трябва да използва всички налични инструменти в областта на външната дейност, като политиката, свързана с търговията, помощите, външната политика и европейската политика за сигурност и отбрана, както и външното измерение на политиките, свързани с околна среда, изследванията, транспорта, селското стопанство, рибното стопанство и вътрешните работи;

Препоръки относно различни тематични аспекти за 2007 г.

16. Настоява, с цел да се гарантира благосъстоянието и сигурността, да се даде приоритет на поставяне на цели в ограничен брой сфери, които да са повече свързани с желанията и грижите на европейските граждани и техните очаквания за ролята на Съюза в областта на вътрешните работи, като например консолидираната демокрация, сигурността на хората и борбата срещу терористичните организации, управление на миграцията, межкултурния диалог, енергийната сигурност, промяната на климата, контрол върху оръжията и разоръжаването, неразпространението на оръжията за масово унищожение и приноса на ЕС за намаляване на бедността и постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), а също така и социалното развитие;

17. Подчертава необходимостта от прилагане на международната система за неразпространение на ядрени оръжия във всичките ѝ аспекти, от активна работа в посока на запазване на контрола върху съществуващите оръжия и системата за разоръжаване, по-специално за съществено прилагане и дълготраен контрол според Конвенцията за химическите оръжия, универсално прилагане на Конвенцията за забрана на противопехотните мини (Договора от Отава) и влизането в сила на Договора за всеобща забрана на ядрените опити и започване на преговори относно нови споразумения за разоръжаване, засягащи наред с другото малките оръжия и допълнително ограничаване на броя конвенционални и ядрени оръжия в Европа;

18. Изразява своята дълбока загриженост във връзка със съобщението на руския президент Владимир Путин относно нежеланието на Русия да продължи своето участие в Договора за конвенционалните сили в Европа от 1990 г.; е на мнение, че това е неадекватен отговор на плановете за противоракетна система; призовава към възобновяване на политическия диалог в рамките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа относно сигурността, контрол върху оръжията и проблемите, свързани с разоръжаването;

19. Призовава Комисията да се концентрира, в рамките на тези приоритетни области, върху политическите, търговските, икономическите и финансовите инструменти и политиките по първия стълб на съществуващите договори, за да служи по-добре на целите на ЕС в международен план; счита, че външната дейност на ЕС може да бъде положително повлияна и от наличието на повече жени на ръководни позиции, включително и в областта на ОВППС;

20. Отново заявява, че ЕСС следва да се актуализира, като се запази нейният двойствен граждански/военен подход и нейните ключови концепции за предотвратяване на конфликти и ефективна многостранност, и се включат енергийната сигурност, промяната на климата и предотвратяването на разпространението на бедността в света, като основни предизвикателства пред сигурността на ЕС.; счита, че трябва да се обърне особено внимание на връзката между сигурността и развитието и на специалното значение на социално-икономическите проблеми;

21. Поддържа позицията, че тероризмът е една от основните заплахи за сигурността на ЕС, но трябва да бъде победен без да се накърняват универсалните ценности на демокрацията, правовата държава, правата на човека и основните свободи и тяхната защита, в тясно сътрудничество с международни партньори, по-специално САЩ, и в съответствие с определената от ООН стратегия;

22. Отново заявява, че докато борбата с тероризма съставлява ключов елемент от външната дейност на ЕС, зачитането на правата на човека и гражданските свободи трябва да продължи да бъде приоритет за ЕС; счита, че трябва да се положат много повече усилия за укрепване на международното сътрудничество в борбата с тероризма въз основа на международното право и Хартата на ООН;

Сряда, 23 май 2007 г.

23. Подчертава важността на измерението на външната политика за въпросите, свързани с енергийната сигурност, включително зависимостта на Съюза от енергийни и други стратегически доставки от страни и региони, които стават все по-нестабилни, както и въпроса за достъпа до алтернативни източници и развитието им; отхвърля всякакво ограничение на енергийни доставки като политически инструмент; подчертава необходимостта от солидарност на енергийната политика между държавите-членки на ЕС; е на мнение, че трябва да бъдат положени всякакви усилия за ограничаване на подобна зависимост; подчертава необходимостта външната дейност на Общността да бъде насочена в посока на осигуряване на обща стратегия и подкрепа за проекти, които са насочени към разнообразяване на източниците на енергия;
24. Подчертава жизненоважния интерес на Европейския съюз за укрепване на глобалното управление, международните институции и значимостта на международното право; настоява на основната роля на ООН за развитието на световното управление; отново заявява необходимостта от това новите сили Китай и Индия, както и Русия, да участват в поемането на отговорност за състоянието на глобалното управление и във вземането на решения за справяне с глобалните предизвикателства, наред с неизменната роля, която трансатлантическите партньори трябва съвместно да изпълняват в този контекст;
25. Подчертава важността на по-нататъшното развитие на измерението на регионалното сътрудничество във външната политика на ЕС, по-конкретно в областта на добросъседството, чрез укрепване на връзките с Черноморския регион и чрез насърчаване на сътрудничеството между съседните държави и между ЕС и съседните му държави, с цел да се предоставят регионални решения, насърчаващи стабилността, развитието и благоденствието;
26. Напомня на ЕС да настоява пред партньорите си да се стремят към развитие и консолидиране на демокрацията, правата на човека и правовата държава, тъй като тези критерии съставляват основата на един проспериращ и сигурен свят;
27. В тази връзка изразява загриженост относно първото изпитване на антисателитно оръжие, осъществено от Китай през м. януари 2007 г.; счита това за знак за увеличаване на оръжията в космоса; приканва Съвета да поеме инициативата на равнище на ООН за започването на многостранни преговори за международна забрана на такива оръжия;
28. Приветства новата инициатива на САЩ за консултации и постоянна обмяна на информация относно противоракетната отбрана; изразява загрижеността си относно изявленията на президента Путин в отговор на плановете на Съединените американски щати за разполагане на елементи на системата от противоракетна отбрана в Полша и Чешката република; призовава всички заинтересовани страни да се включат в диалог по този въпрос; призовава Съединените щати да засилят усилията си, за да подобрят консултациите и обясняването на техните плановете за система за противоракетна отбрана за противопоставяне на заплахите от възможно възникване на ядрени сили, така че НАТО и ЕС да останат обединени; изисква задълбочена дискусия на тези предложения, включително на нуждата от тях, оценка на заплахата и възможността за установяване на различни зони на сигурност в рамките на ЕС и на НАТО; подчертава необходимостта от консултации в рамките на Съвета НАТО-Русия относно системата за противоракетна отбрана;
29. Счита, че в международен аспект следва да се предприемат по-активни действия, за да се спре разпространението на бедността по света, за борба срещу заклеимяването и дискриминацията и за преодоляването на най-разпространените болести; подчертава важността от запазване на ангажиментите на ЕС по отношение постигането на ЦХР;
30. Приветства усилията както на Комисията, така и на Съвета за справяне с проблема на незаконната имиграция, като важна част от външната дейност на ЕС във взаимоотношенията както с държавите на произход, така и с транзитните държави; счита, че сътрудничеството за развитие следва да се засили, като се разгледат изконните причини за масовата имиграция и като се предполага по-голям ангажимент от страна на ЕС за разрешаване на конфликтите и за постигане на ЦХР най-вече по отношение на африканските държави; изтъква, че борбата с незаконната имиграция е задача на съдебните и полицейски органи, както и че политиките на ЕС трябва да бъдат насочени към изконните причини на незаконната имиграция; изтъква, че борбата с незаконната имиграция е задача на съдебните и полицейски органи, който изключва използването на военните средства и военните умения на ЕПСО;
31. Отново подкрепя гореспоменатата резолюция на Парламента от 14 февруари 2006 г. относно клаузата за правата на човека и демокрацията в споразуменията на Европейския съюз и призовава Комисията и Съвета да вземат под внимание изложените в тази резолюция препоръки, с цел по-добро регулиране на различните споразумения между ЕС и редица страни-партньори, в които демократичните клаузи са от съществено значение; отново заявява ангажимента си да се бори с безнаказаността на виновните за извършване на военни престъпления, престъпления срещу човечеството и други сериозни нарушения на правата на човека, *inter alia*, чрез засилване на ролята на Международния наказателен съд;

Сряда, 23 май 2007 г.

32. Призовава Съвета и Комисията да поемат своята отговорност и незабавно да приложат препоръките, които са налице в резолюцията на Парламента от 14 февруари 2007 г. относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници⁽¹⁾;

33. Подчертава необходимостта от ефективно зачитане на правата на човека, на клаузите за неразпространение и противодействие на тероризма, залегнали в различни споразумения с трети страни, като се избягват изменения *ad hoc*, за да се осигури съпоставимост и ефективност; призовава Комисията да представи предложения в рамките на новите Инструмент за стабилност, Инструмент за предприсъединяване, Инструмент за политиката за европейско добросъседство и Инструмент за партньорство за развитие, с цел предоставяне на техническа и финансова помощ на трети страни, така че те да се подпомогнат в изпълнението на техните ангажменти, произтичащи от гореспоменатите клаузи; подчертава необходимостта тези нови инструментите да бъдат прилагани по начинт, съответстващ и допълващ новия инструмент за Европейска демокрация и права на човека;

Приоритети по географски региони през 2007 година

34. Препоръчва да бъдат предприети стъпки за продължаване на разширяването на ЕС като главна цел от неговия политически дневен ред през 2007 година, имайки предвид, че тази цел трябва да отговаря на капацитета на ЕС за интегриране на нови държави-членки (като се отчете въздействието на разширяването върху неговите институции, неговите финансови ресурси и капацитет за преследване на политическите му цели), за укрепване на европейската политика за добросъседство, в това число чрез инициативи за укрепване на връзките между ЕС и страните от черноморския регион в областта на икономиката, политиката, сигурността и енергетиката, за продължаване на усилията, насочени към стабилизация на Западните Балкани, включително и перспективата за присъединяване към ЕС в съответствие със „Солунската програма“, за подновяване на преговорите със Сърбия по Споразумението за стабилизиране и асоцииране, за засилване на Евро-средиземноморското партньорство, за развитие на балансирано партньорство с Русия в редица области, включително в областта на международните предизвикателства, търговията и енергетиката, но преди всичко по отношение на въпросите за правата на човека и демократизацията, а също за задълбочаване на отношенията с Централна Азия чрез пълно сътрудничество със съответните международни органи, които действат в региона;

35. Счита, че насърчаването на националната солидарност, стабилност, мир и демократично и икономическо развитие трябва да продължи да бъде един от приоритетите на политиката на ЕС спрямо Афганистан през идните години; призовава за изпълнението на тези задачи да бъдат отпуснати сигурни средства, които могат да бъдат планирани в средносрочен план; счита, че е необходимо ЕС да подкрепи по-конкретно развитието на силните национални и държавни институции, икономическото и културно развитие на страната, разоръжаването на частните милиции и борбата срещу отглеждането и търговията с наркотици;

36. Приветства новата инициатива за Централна Азия, представена от Германското председателство, която може да даде като резултат по-ефективен и ангажиран подход във външната политика на ЕС към региона; счита, че чрез тази инициатива може да се развие уникално и всеобхватно сътрудничество между ЕС и страните от Централна Азия; счита, че е от жизненоважно значение за ЕС да се наблюдава по-голяма икономическа стабилност и по-добро управление и зачитане на правата на човека в региона;

37. Отново заявява, в светлината на ефективната многостранност, необходимостта реформата на ООН да бъде продължена в своята цялост, като се обърне специално внимание на реформирането на Съвета за сигурност на ООН; в тази връзка приветства обещаващите усилия за реформа, чието начало е положено от председателя на Генералната асамблея на ООН;

38. Счита, че трябва да се положат максимални усилия за допринасяне за стабилизация на положението в Ливан и ангажиране на Съюза в рамките на т. нар. Близкоизточна четворка (ЕС, САЩ, Руската федерация и ООН), с цел насърчаване на преговорите между израелци и палестинци за постигане на цялостно мирно решение на близкоизточния конфликт на основата на съвместното съществуване на две сигурни и стабилни държави; препоръчва по-интензивно ангажиране на ЕС по позицията на Четворката (ангажимент за ненасилие, признаване на Израел и приемане на предишни споразумения и задължения, включително и Пътната карта); счита, че новото палестинско правителство за национално единство и признаването на предишните споразумения с Израел следва да насърчат ЕС да засили участието си в Палестина; от друга страна вярва, че израелското и палестинското правителство трябва принципно да зачитат границите от 1967 г. като разделителна линия между две взаимнопризнаващи се независими държави; счита, че пряката намеса на Арабската лига също може да се окаже ползотворна в това отношение; подкрепя призива на Четворката за продължаване на международната помощ за палестинския народ;

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2007)0032.

Сряда, 23 май 2007 г.

39. Също така препоръчва да се предприемат действия за засилване на трансатлантическите отношения със САЩ, от една страна, и от друга страна — с Латинска Америка, като се насърчава процесът на интеграцията ѝ, при равни условия, като се включи борбата срещу тероризма и едновременно зачитане на правата на човека и международното право, чрез ново Споразумение за трансатлантическо партньорство, което заменя съществуващата Нова трансатлантическа програма, в тази връзка предлага да се създаде механизъм за редовно преразглеждане на това споразумение за трансатлантическо партньорство, подобно на механизма за преразглеждане на ЕСС, чрез което експерти от ЕС и САЩ непрекъснато да се стремят към подобряване на Трансатлантическото партньорство, за да се използва целият му потенциал;

40. Също така препоръчва постигане на напредък в преговорите по Споразумението за партньорство с Китай, в случай че се постигне сериозен напредък по отношение на демокрацията и правата на човека, за задълбочаване на стратегическото партньорство с Индия, за разширяване на политическото и икономическо сътрудничество с Япония и Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (ASEAN), за търсене на активна роля на ЕС в окончателното разрешаване на неразрешените проблеми на Корейския полуостров, които не се ограничават само с финансирането;

41. Силно препоръчва да се предприемат действия за активно ангажиране на място по изпълнението на стратегията ЕС—Африка, отвъд традиционните политики за помощи за развитие, предвид предстоящото португалско председателство, което ще бъде домакин на следващата среща на върха на ЕС—Африка, и да дадат тласък на процесите на регионална интеграция на държавите от Латинска Америка чрез сключване на Споразумението за асоцииране ЕС—Меркосур и за започване на преговори за сключване на подобни споразумения с държавите от Централна Америка и Андската общност;

42. Подчертава необходимостта да се даде нов тласък на Барселонския процес, с цел да се насърчи балансирано икономическо, социално и демократично развитие на съответните страни;

43. Счита, че в светлината на предстоящото решение на Съвета за сигурност на ООН относно изчерпателното предложение за решаване на въпроса за статута на Косово, ЕС трябва да бъде напълно готов да изпълни новите си задачи и отговорности в региона; и следователно да изрази единна и обща позиция относно новата резолюция на Съвета за сигурност, заменяща Резолюция 1244(1999); освен това призовава Съвета да предприеме по-сериозни и ефективни действия по отношение на замразените конфликти в Южен Кавказ и Приднестровието;

44. Позовава се на обширните си резолюции и доклади относно различните географски региони, които са от интерес за ЕС, тъй като те имат ценен принос за дебата относно начина, по който следва да се развива политиката на ЕС по отношение на тези географски региони;

Парламентарен контрол по отношение на ОВППС

45. Отбелязва годишния доклад, който описва дейностите по общата външна политика и политиката на сигурност през 2005 г., представен от Съвета на 30 юни 2006 г.; отново подчертава необходимостта Съветът не само да информира Парламента, но преди всичко да го включва пълно във вземането на решения по главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политиката на сигурност през 2007 г.; изразява съжаление, че Съветът още веднъж е пренебрегнал правото на Парламента да бъде консултиран всяка година предварително за предстоящите аспекти и решения за 2006 г., както е предвидено в член 21 от Договора за ЕС и в Междуйнституционалното споразумение от 6 май 1999 г.;

46. Отбелязва, че въпреки нарушаването от страна на Съвета на член 21 от Договора за ЕС, по процедурни причини не е възможно Парламентът да отнесе въпроса за тази практика на Съвета пред Съда на Европейските общности, тъй като член 46 от Договора за ЕС не включва член 21 в изчерпателния списък на случаи, при които разпоредбите на Договора за ЕО относно завеждането на дела пред Съда на ЕО се прилагат също в областта на ОВППС;

47. Подчертава обаче своето разочарование, че Съветът се е ограничил с това, единствено да информира Парламента и да представя списък, описващ извършените през предходната година дейности в областта на ОВППС, което се отбелязва дори от самия Съвет в преамбюлите към годишните отчети, вместо действително да проведе консултации с Парламента в началото на всяка година по главните аспекти и основните решения, които ще се вземат същата година, включително финансовите последици, както е предвидено в чл. 28 от Договора за ЕС, и впоследствие да се отчете пред Парламента относно това дали и до каква степен приносът на Парламента е взет под внимание, и подчертава, че тази практика представлява de facto нарушение по същество на член 21;

Сряда, 23 май 2007 г.

48. Призовава Съвета да промени това положение чрез по-широко и по-гъвкаво тълкуване на членове 42 и 43 от новото Междуинституционално споразумение за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление от 17 май 2006 г., което влезе в сила на 1 януари 2007 г., така че да се гарантира правото на Парламента да бъде консултиран всяка година предварително по предстоящите аспекти и решения в областта на ОВППС; подчертава, че нищо в съществуващите договори не подсказва, че терминът „консултация“ има по-различно значение в гореспоменатия член 21, в сравнение с обичайното му значение в законодателството на ЕС;

49. Отбелязва по-специално точки 42 и 43 от Междуинституционалното споразумение от 2006 г., който се отнася за финансирането на ОВППС и предвижда провеждането на структуриран диалог между Съвета и Парламента, което би допринесло за провеждане на действителни консултации с комисията, компетентна по тези въпроси, ако се тълкува по един конструктивен и гъвкав начин; във връзка с това счита размяната на пояснителни писма между Финландското председателство и председателите на участващите две комисии като частично изпълнение на изискването Парламентът да бъде консултиран;

50. Предупреждава за възможно ограничително тълкуване на точка 43 от Междуинституционалното споразумение от 2006 г., което може да доведе до положение да бъде заобиколено правото на Парламента да бъде реално консултиран по главните аспекти и основните решения в началото на всяка година, в съответствие с член 21 от Договора за ЕС;

51. Подчертава готовността си в началото на всяка година да провежда дебат със Съвета и Върховния представител/генералния секретар на Съвета по главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС за предстоящата година, тъй като това предлага идеална възможност за провеждане на консултации с Парламента; освен това счита, че би било изключително полезно за кандидатите за поста на Върховен представител/генерален секретар да представят програмите си пред комисията по външни работи на Европейския парламент;

52. Насърчава както Съвета, така и държавите-членки да продължат да засилват парламентарния контрол върху ОВППС, като се гарантира водещата роля на Европейския парламент чрез използването на механизма на структурния диалог, залегнал в новото Междуинституционално споразумение, и чрез по-тясно сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти;

53. Подчертава значението на същественото участие на Европейския парламент в разискванията и процедурата за сключването на международните договори и споразумения между ЕС и трети страни;

54. Предлага да се вземат мерки за засилване на парламентарния контрол върху разузнаването и службите за сигурност в областта на:

а) отношенията между институциите и агенциите на ЕС:

- като се предоставя правото на Парламента да назначава и освобождава от длъжност координатора за борба с тероризма и директорите на Ситуационния център (SitCen), на Сателитния център на Европейския съюз (EUSC) и Евроюст,
- като се гарантира, че координаторът за борба с тероризма и директорите SitCen, на EUSC и Евроюст представят на Парламента годишни доклади за дейността и бюджета си и като се гарантира, че всички последващи препоръки и забележки от страна на Парламента надлежно се вземат под внимание,

б) отношенията между държавите-членки и институциите и агенциите на ЕС:

- като се развива сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти, така че да се осигурява демократичен контрол върху разузнавателните агенции и органи на ЕС, както и прозрачност и доверие на гражданите на ЕС по отношение на дейността на европейските и националните служби за сигурност и разузнаване,

Сряда, 23 май 2007 г.

- като се актуализира Междунституционалното споразумение от 7 ноември 2002 г. за финансиране на Европейския фонд за солидарност⁽¹⁾, с цел да се включи чувствителната информация във всички дейности на ОВППС и да се гарантира, че Европейският парламент е изчерпателно информиран за всички налични данни, касаещи цялата територия,
 - като се засили по-специално ролята на съществуващата специална комисия на Европейския парламент, както е посочено в Междунституционалното споразумение от 20 ноември 2002 г. относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация на Съвета в областта на политиката за сигурност и отбрана⁽²⁾, с оглед Европейският парламент да може да упражнява контрол върху новите разузнавателни органи на равнище ЕС (EUSC, SitCen, служба на координатора за борба с тероризма, Евроюст и Военен персонал на ЕС),
 - като се предоставят реални правомощия на поста координатор на за борбата срещу тероризма чрез засилване на правомощията и мандата на координатора,
- в) отношения между ЕС и трети страни:
- като взема участие в обмена на информация и най-добри практики между специалната комисия на Европейския парламент и комисиите по разузнаване на Конгреса на САЩ,
 - като изисква от трети страни, и по-специално присъединяващите се или асоциираните страни, да обменят наличната чувствителна информация или разузнавателни материали, свързани с ОВППС, с партньорите си от ЕС чрез съответните парламенти или правителства;

Финансиране на ОВППС/ЕПСО

55. Счита общата сума от 1 740 милиона евро, предвидена за ОВППС за периода от 2007 г. до 2013 г., за недостатъчна за постигане целите на ЕС като глобална сила, като признава, че финансирането на ОВППС, договорено за 2007 г. и възлизащо на стойност 159,2 милиона евро, представлява важна стъпка напред в сравнение със средствата, отделяни за тази цел през предишни години;

56. Приветства укрепването на глава ОВППС, окончателно договорена между Парламента и Съвета, в която се постига споразумение, че в периода 2007—2013 г. за ОВППС ще бъдат отпуснати най-малко 1 740 милиона евро; припомня, че тази сума в действителност ще бъде увеличена повече от три пъти в сравнение с равнището на финансиране по предходните финансови перспективи и, точно по тази причина, ще трябва да бъде съпроводена от засилване на мерките за парламентарен контрол и подобряване на сътрудничеството от страна на Съвета;

57. Приветства гореспоменатото Междунституционално споразумение от 2006 г., което увеличава по-конкретно участието на Парламента в процеса на вземане на решения относно ОВППС, позволява по-засилен демократичен контрол върху външните действия на Съюза и върху финансирането на действията в областта на ОВППС и с което се консолидират и засилват предходните разпоредби в областта на ОВППС относно редовната политическа консултация с Парламента;

58. Счита, че задълбочената оценка на финансовото отражение за бюджета на ЕС до този момент е била възпрепятствана от липсата на проактивна информация от страна на Съвета, макар през изминалите години да са провеждани съвместни заседания по този въпрос; счита, че с подписването на новото МИС е настъпил моментът да се приложи едновременно буквата и духът на тези разпоредби, които получиха ясна формална санкция;

59. Изразява съжаление от предишното поведение на Съвета, ориентирано единствено към предоставяне по същество на финансова информация, след като вече е било взето окончателното решение, като по този начин се нарушава същинската цел на това действие; въпреки това, приветства осъщественото известно подобряване в това отношение, по-специално във връзка с новата мисия в Косово, и очаква това подобряване да се превърне в практика;

60. Подчертава в тази връзка точки 42 и 43 от Междунституционалното споразумение от 2006 г.; обръща особено внимание на необходимостта Съветът да се консултира с Парламента по бъдещия документ, с който се определят главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС, включително финансовото им отражение, до 15 юни всяка година в пълно съответствие с новото Междунституционалното споразумение; подчертава, че следва да се включи оценка на предприетите действия в предходната година и счита, че като цяло това може да съставлява основа за същинско подобряване на демократичния контрол;

⁽¹⁾ ОВ С 283, 20.11.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 298, 30.11.2002 г., стр. 1.

Сряда, 23 май 2007 г.

61. Изразява съжаление, предвид недостатъчната сума, отпусната за ОВППС за периода от 2007 г. до 2013 г., че в специалната статия от главата от бюджета за ОВППС, отнасяща се за специалните представители на ЕС, не ограничава бързото увеличаване на броя на специалните представители, които по принцип се назначават само в специални случаи и не трябва да предизвикват отслабване на ролята на делегациите на Комисията;
62. Припомня, че по отношение на специалните представители на ЕС се прилага бюджетът на ОВППС и че всички относими разпоредби на точка 42 от Междунституционалното споразумение от 2006 г. се прилагат и по отношение на финансовите последици от разширяването на техния мандат; изразява становище, че съществува необходимост от установяване на критерии за назначаване и оценяване на специалните представители на ЕС, включително определяне на естеството и целта на техните задачи, продължителност на мандата, координиране и допълване по отношение на делегациите на ЕО по първия стълб и оценка на потенциалната „добавена стойност“; призовава Съвета и Комисията да сътрудничат в това отношение, включително чрез предоставяне на своевременно достъп до докладите за оценка, които следва да включват съществена, задълбочена и обективна информация и да бъдат съставени под ръководството на Върховния представител за ОВППС;
63. Изразява особено безпокойство от факта, че до този момент на практика не е било възможно да се извърши оценка от който и да било парламент на комбинираните действия в областта на ОВППС, свързани с разходи, произтичащи както от граждански действия, така и от действия с военно или отбранително отражение; изтъква, че това обстоятелство произтича от положението на разпокъсаност, при което, от една страна, националните парламенти имат поглед върху военната/отбранителната част от финансирането, а, от друга страна, Парламентът има поглед единствено върху гражданските аспекти; подчертава, че съчетанието от граждански и военни действия следва да може да подлежи на контрол в пълния му обхват и в тази връзка призовава Съвета и Комисията към пълно сътрудничество в намирането на пътища за получаване на цялостна представа за тези мисии и тяхната многообразна структура на финансиране;
64. Изразява съжаление, че Междунституционалното споразумение от 2006 г. не предвижда изрично общите разходи за военните операции в рамките на европейската политика за сигурност и отбрана да бъдат финансирани от бюджета на Общността, като по този начин се прекъсва съществуващата практика да се използват допълнителните бюджети на държавите-членки или първоначалните средства;
65. В тази връзка изразява съжаление за това, че Междунституционалното споразумение от 2006 г. не променя съществуващите правила за операциите в рамките на европейската политика за сигурност и отбрана, като например принципа „costs lie where they fall“ („разходите се поемат от страната, където са направени“) или други *ad hoc* схеми, като например т. нар. механизъм ATHENA; припомня, че тези мерки запазват финансовото бреме на онези държави-членки, които имат най-голям финансов принос, като по този начин се застрашава бъдещото участие в операциите в рамките на европейската политика за сигурност и отбрана и се създава ситуация, която би могла лесно да се преодолее с финансиране на тези операции от бюджета на ЕС;
66. Изразява съжаление, че най-малко в един случай, Съветът е финансирал някои разходи чрез междуправителствения механизъм ATHENA, независимо от изразеното ясно становище на Комисията, че въпросните разходи е трябвало да бъдат финансирани от бюджета на ЕС; счита, че при съмнение Съветът и Комисията са задължени да информират и да се консултират с Парламента и не може да приеме едностранни решения на Съвета;
67. Изисква от Съвета да предостави актуална информация на Парламента относно новите разпоредби, свързани с механизма ATHENA, приети през декември 2006 г.; изразява изненада от факта, че Съветът не е сметнал за необходимо да информира Парламента по този въпрос на двете съвместни заседания, проведени през есента на 2006 г., предвид факта, че темата е била обсъждана по-рано същата година;
68. Напомня в тази връзка своето предложение за нова бюджетна методология, която да засили прозрачността в разходите на ЕПСО и да подкрепи развитието на необходимите военни и граждански умения за изпълнение на целите на ЕСС чрез:
- а) в началната фаза, съставяне на бюджетен документ от Съвета, който да отразява ангажиментите, поети от държавите-членки за изпълнение на Основната гражданска цел за 2008 г. и Основната военна цел за 2010 г.,
 - б) на втора място, държавите-членки, които се ангажират относно ЕПСО чрез примерен „бюджет“, който трябва съвместно да бъде ежегодно обсъждан от Европейския парламент и парламентите на държавите-членки, в които те ще вложат финансиране на многогодишен принцип за финансиране на необходимите

Сряда, 23 май 2007 г.

оборудване и персонал за провеждането на операциите на ЕПСО, като по този начин показват готовността на държавите-членки да вложат средства за ЕПСО и да гарантират по-голяма прозрачност във връзка с разходите за военни цели,

- в) накрая, чрез съвместно взети решения относно рационализирането на бюджета за ОВППС и ЕПСО, в това число отчитането на изразходените национални средства на равнище на ЕС в измерението на сигурността и отбраната, в рамките на преразгледаната финансова система на Съюза, предвидена за периода 2008—2009 г.;

69. Отбелязва, че неусвоените кредити и по-специално събраните вземания по глава ОВППС впоследствие се третираат от Комисията като „целеви приходи“ по смисъла на Финансовия регламент и се вписват отново по съответните бюджетни редове за следващата година; изразява съмнение, че това действие съответства на разпоредбите на Финансовия регламент и изисква от Сметната палата да разгледа въпроса;

*

* *

70. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки, генералния секретар на Обединените нации, генералния секретар на НАТО и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

P6_TA(2007)0206

Осигуряване на достойни условия на труд за всички

Резолюция на Европейския парламент от 23 май 2007 г. за насърчаване осигуряването на достойни условия на труд за всички (2006/2240(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията относно насърчаването на осигуряването на достойни условия на труд за всички — приносът на ЕС за осъществяване на програмата за осигуряване на достойни условия на труд в света (COM(2006)0249) (съобщение на Комисията относно достойните условия на труд),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, който представлява приложение към съобщението на Комисията относно достойните условия на труд (SEC(2006)0643),
- като взе предвид становището на Европейски икономически и социален комитет от 17 януари 2007 г. във връзка със съобщението на Комисията относно достойните условия на труд⁽¹⁾,
- като взе предвид Декларацията на МОТ относно основните принципи и права в областта на труда,
- като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи,
- като взе предвид конвенциите на МОТ и основните трудови стандарти,
- като взе предвид параграф 47 от Резолюцията на Общото събрание на ООН от Световната среща на високо равнище на 16 септември 2005 г.,
- като взе предвид приемането на декларацията на министрите от Икономическия и социален съвет на ООН на 5 юли 2006 г., в която се посочва наличието на неотложна необходимост от създаване на среда на национално и международно равнище, водеща до осигуряването на пълна и продуктивна трудова заетост и достойни условия на труд за всички като ключов елемент на устойчивото развитие,
- като взе предвид доклада от 24 февруари 2004 г. на Световната комисия за социалното измерение на глобализацията, озаглавен „Справедлива глобализация: създаване на възможности за всички“,

⁽¹⁾ ОВ С 93, 27.4.2007 г., стр. 38.